

Stajerc" izhaja vsaki teden, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnina z ozirom na visokost pošte. Naročnino je plačati naprej. Posamezne šte. se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje šte. 3.



Slava Tebi, ki si nas kmete ljubiti!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoni, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 46.

V Ptuj v nedeljo dne 13. novembra 1910.

XI. letnik.

Današnja številka ima 2 strani priloge šteje skupaj 10 strani.

Telegram.

Prvaški listi so prinesli vest, da je upravni sodišče razveljavilo zadnje volitve v okrajni zastopniški. Slovenski hujšakci od veselja kar kozolce delajo in na glavo postavljajo. Ali veselje je preveliko! Prvaški listi so tako "dobro" podučeni, da sploh nič ne vedo. Vsa ta novica je namreč zlagana. Ni res, da bi bile volitve v okrajni zastopniški razveljavljene. Res je sicer to, da ostanejo te volitve polnoveljavne, da bode edino trg Ptujski gora še enkrat svojega zastopnika volil. To je vse! Ptujski okrajni zastop ostane torej v naprednih rokah.

Politična morâla pri nas.

Človek se mora nazaj držati, da ne pozabi svoje dobro vzgojo. Z ozirom na sedanje razmere v slovenski politiki mora pač vsakdo reči, da stojijo divjaki Čulufakri visoko nad morâlo sedanjih prvaških voditeljev. Vrag naj vzame te skupaj, ako velja vsjo poštenje le eno figo, ako smeje najumazanejši ljudje kot "apolitijni" te ali one ideje nastopati. Tuji bodo delovanja vredne lastnosti teh voditeljev cestnemu slovenskemu narodu pripisovali. Mi pa poznamo to ljudstvo in povemo prav odkrito, da je tisočkrat boljše, nego njegovi voditelji. Revno je to slovensko ljudstvo, in revnega naredili so njegovi brezvestni voditelji! Ali slabo ni, pokvarjeno ni, — slovensko ljudstvo nima vzroka, da bi se sramovalo sebe, — sramovati pase mora prvaških svojih voditeljev...

Nekaj morâle, nekaj dostojnosti in resničnosti in poštenosti mora vendar tudi v politiki imeti! Gotovo, prav gotovo ne zahtevamo, da bi bili slovenski politiki sami angeljčki, ki ne poznajo žalostnih lastnosti človeka. Ali na vsak način je treba, da so javni voditelji listi, kajti drugače mora propadlost tudi njih pristaše morâlno pokvariti. Politika vendar ne daje zavetišča raznim dvomljivim osebam, ki hočejo na sonce, čeprav imajo maslo na glavi...

Ali mora biti naš "Stajerc" res vedno le zlezna metlja, ki pometa ostudne smeti iz slovenske javnosti?

Obsojali smo doslej slovensko politiko kot tako, — ali obsojati bomo pričeli osebe, ki so vsled svoje brezznačajnosti krive te neustrečne politike! Kam plovete, vi slovenski voditelji?... Smrad vsega "delovanja" okužil je slovensko javnost in, kar vam sledi, mora morâlno propasti. Krvava sramota je ves naš politični dirindaj in nikjer na božjem svetu ne najdemo kaj enako umazanega.

Vaši slovensko-prvaški časopisi lažejo, da kar kadi, — vaši govorniki obrekujejo na nepovprijemljivi način, — vse je blato, blato, in kar je na čistost navajen, obrača z gnjusom na slovenski politiki hrbet. Tako ne sme iti naprej, kajti tako počenje mora naposled slovensko ljudstvo v vsakem

ozirom ubiti. Gotovo je politika sama ob sebi vprašanje moči; ali nikdar ne sme biti vprašanje podlosti in laži! Nekaj razlike mora biti vendar med politikom in židovskim krošnjarjem.

Ali najdemo danes to razliko pri nas v slovenskih krajih? Moj Bog, angeljčki niso slovenski voditelji in celo vrag bi se sramoval njih počenja...

Naši čitatelji naj nam dovolijo le par sličic iz slovenske "politike"!

Vsa ta "politika" izvira iz sosedne nam dežele Kranjske. Tam so metali slovenski liberalci ljudski denar skozi okno; zdaj pa ga mečejo slovenski klerikalci. Liberalci se sami med seboj lasajo in očitajo drug drugemu lumparije. Eni pravijo, da je dr. Tavcar v boju "za blagor ljudstva" debeli trebuh dobil, drugi zopet kričijo, da so se septemski dogodki leta 1908 le zato odigrali, da je slovenski voditelj dr. Oražen svojo pivovarno Nemcem prodal. Uredniku "Slov. naroda" se je očitalo, da je po farovžih srebrne žlice kradel, urednika "Jutra" pa tožijo lastni službenci, ker jim njih zaslužka noče plačati. Voditelju slovenske klerikalne stranke na Kranjskem pa se je dokazalo, da ima "od žlindre umazane roke"; cela vrsta slovenskih listov ga ima torej za sleparja, ki je na troške ljudstva obogatel... Na Koroškem vodi slovensko politiko zakotni listič "Mir", po domače "Š-Mir", ki se ob volitvah v Ljubljano skrije, da se ga ne zamore zaradi njegovih laži za ušesa prijeti. In slovenski koroški voditelji računajo kot advokati slovenskim kmetom dvakrat, trikrat toliko, kakor bi imeli, slovenski politikujoči duhovniki à la Podgorc pa so v istem društvu voditelji, iz katerega so Weiss in Kayser milijone kmetijske denarja pokradli... In na spodnjem Stajerskem? Načelnik "narodne stranke" dr. Kukovec je bil šele te dni zaradi obrekovanja obsojen, urednik njegovih listov objavlja cele tucate "častnih izjav" in je znan kot lažnik, ki ne pozna obzira dostojnosti. Duhovniku dr. Korošcu se je javno očitalo, da ima gotove stvari z neko lepo "trafikančino" in da se vkljub svoji suknji na Dunaju zabava "s pol nagimi judovskimi babami". Računi klerikalnega dr. Benkoviča so znani, politično poštenje dr. Verstovška tudi. Črtnemu poslancu Petru Novak v Slov. Bistrici se očita čudne manipulacije pri zgradbah, ki grozovito smrdijo. Načelnik klerikalne kmetijske zveze je bil sedel v ječi zaradi tega, ker je (seveda le slučajno!) kot hlapec svojo gospodinjico ustrelil. In o hofratu Plöju piše ljubljanski "Slovenec" prav jasno, da je "Verbrecher nach § 128 St. G." (zločinec po § 128 kaz. zakona), ki spada za več mesecev v ječo...

To le par slučajev! In vse, kar smo tukaj mimogrede omenili, ni zraslo na našem zelenjaku. Vse to so očitali slovenski voditelji drug drugemu. Kdor čita slovenske časopise, ta mora priti do prepričanja, da ni med slovenskimi voditelji niti enega človeka, ki ne bi imel kakšno lumparijo na vesti. Tako je podobna slovenska politika velikemu kanalu; in iz vseh lukenj prihaja smrad, pred katerim si dostojni ljudje nosove tiščejo...

Noben sovražnik ne bi mogel čez slovenske voditelje toliko slabega napisati, kakor so to storili — slovenski voditelji sami. In vse to prihaja v javnost. — Ta javnost pa meče svoje zaničevanje potem na slovensko ljudstvo samo. Nam se smili slovensko pošteno ljudstvo, kadar nam pravijo tuji to-le: Ako so slovenski voditelji lažniki, obrekovalci, ako podpirajo sleparije klerikalnih defraudantov, ako streljajo na ženske, ako računajo kot advokati trikrat več, kakor določa to postava, ako se zabavajo z judovkami, vkljub temu, da so duhovniki, ako se zagrešijo celo nad nedolžnimi mladimi deklicami, — kakšno mora biti potem slovensko ljudstvo samo??? Srce nas boli, ako nam pridejo tuji s takimi vprašanji!

In mi imamo le en odgovor: Res je, da je med slovenskimi voditelji politična morâla izginila. Ali slovensko ljudstvo je tisočkrat boljše nego njegovi voditelji. Edino eno veliko napako ima slovensko ljudstvo in to je — njegova lahkovernost. Vsled te svoje lahkovernosti je slovensko ljudstvo v prvaški politiki postalo revno in lačno. Pa tudi poštenje slovenskega ljudstva hočejo prvaški voditelji napraviti...

Politični pregled.

Umrli je avstrijski poslanik v Parizu grof Khevenhüller-Aetsch. Že ko je zbolel, smo prinesli njegovo sliko in životopis.

Dr. Lueger. Meliča bivšega dunajskega župana so svoj čas v grobu njegove matere pokopali. Zdaj so ga zopet izkopali in zagrebli pod glavni oltar cerkve na centralnem pokopališču.

Klerikalno gospodarstvo. Kakor znano, je občinska uprava na Dunaju klerikalna. Vkljub temu, da je mesto grozovito zadolženo, najeli bodo zdaj zopet 120 milijonov kron dolga. Potem pa vpijejo, kako veliko so "vstvarili". Seveda, ali kdo bo dolgove nazaj plačal?

Tobak in cigare ter cigarete bodoje prihodnje leto dražji postali. S tem hoče vlada par milijonov novih dohodkov pridobiti. Zrak še vedno ni obdačen; opozarjamo ljubo mačeho vlado na to dejstvo!

Klerikalni polom v Bukovini. Kjer imajo klerikalci svoje prste zraven, tam se kmeta gotovo oslepari. Pred tremi leti so ustanovili v Bukovini lesne zadruge. Vzeli so z neverjetno visoko najemnino vse gozdove v najem in uničili s tem lesno industrijo, ki je bila preje v nemških rokah. Ko se jim je to enkrat posrečilo, hoteli so zahrbtno doseči, da se najemščina znižajo. Pa ni šlo. Vsled tega so prišli v denarne zadrege. In kakor na Koroškem so vzeli denar klerikalnih posojilnic v znesku 10 milijonov kron. Zdaj se že tožarijo. Vbogi kmetje pa naj se pri klerikalcih zahvalijo, ki so njih kravro prihranjene denarje tako brezvestno napravili. Kdaj bode enkrat tega klerikalnega ropanja konec?

Cesar je imenoval za predsednika bosanskega deželnega zbora dr. Sajvet bega Basagić.

Politika v cerkvi. Na Ogrskem ni duhovništvo v cerkvi popolnoma prosto; kakor pri nas,

kjer sme vsak nezreli kaplan raz prižnice politizirati. Župnik v Pusböck-Lakku n. pr. je raz prižnice za nekega klerikalnega kandidata agitiral in bil zato na 7 dni ječe in 40 K globe obsojen ter je tudi za eno leto vse državljanske pravice izgubil.

Volitve v hrvatski sabor so se še precej mirno izvršile. Seveda so morali tudi avstrijski vojniki red čuvati. Razmerje strank je ostalo skoraj enako. Le kmetska stranka je par mandator pridobila.

V Berlinu so krstili trg pri operi v „Cesarja Franc Jožefa trg“. Tako častijo našega cesarja v Nemčiji. Slovenski prvaki pa vpijejo pred cesarjevim spomenikom „živio Hribar“!

Iz „črnege“ Portugala se poroča, da je nova republikanska vlada v ministertvih velika ponoverjenja v znesku več milijonov odkrila. Tako so gospodarili klerikalci, dokler jih ni ljudstvo s kraljem vred napodilo!

O konkurzu klerikalnega kmetijskega in konzumnega društva v Sv. Jurju ob j. ž.

(Izvirno poročilo.)

Dne 12. septembra 1909 l. vršila se je v kmetijskem in konzumnem društvu v Sv. Jurju o. j. ž., zadrugi z o. z. volitev načelstva in nadzorstva. Novo izvoljeni udi so zahtevali, da se natančno presoja stanje zadruge s pomočjo prejšnjih članov. Ker pa ti niso prišli k dotični seji in ker so pridobili novi udi načelstva na podlagi površne bilance prepričanje, da je zadruška za okoli 4000 K pasivna, zahtevali so dne 6. oktobra 1909 razglasitev konkurza. Temu zahtevku je c. kr. okrožna sodnija v Celju ugodila in dotični sklep je tudi potrdila c. kr. višja sodnija v Gradcu. Koliko je znašal nedostatek v tem času, se v konkurznem postopanju ni dognalo, ker se je konkurz na podlagi poravnave in s privoljenjem vseh upnikov meseca decembra 1909 končal. **Da je pa društvo že koncem leta 1908 imelo več dolgov kakor pravega premoženja**, sledi iz bilance za to leto, katero sta sestavila strokovnjaka. Iz te bilance sledi, da društvo koncem leta 1908 ni bilo zmožno svojim upnikom popolnoma zadovoljiti. Nekateri upniki so morali v konkurzu odpustiti 30–60% od svoje tirjatve. Na nesrečo se obdolženci ne morejo sklicevati. Vzrok propada je bil po izjavah prič in po mnenju strokovnjakov nezmeren nered, kateri je vladal pri poslovanju v obrti in ki se je kazal tudi v tem, da se predpisane kupčijske knjige sploh niso vodile in da so vpisi v iste tako nedostopni, da se po istih ne da presojevati tek kupčevanja in stan premoženja.

Ravnatelj zadruge je po lastnem priznanju meseca marca in junija l. 1908 vpisal v blagajnično knjigo nalašč nekaj neresničenega.

Strokovnjaki so tudi našli, da manjka v blagajni svota 1289 K 80 v. Po bilanci strokovnjakov je dokazano, da si je to svoto prilažil Janez Guzej, trgovski pomočnik v Sv. Jurju o. j. ž. Kot nesreča za zadruge se pa ta tatvina ne da tolmačiti, ker Janez Guzej tatvine ne bi mogel storiti, če bi se udeje načelstva le količkar brigali za gospodarstvo v zadruzi.

Obtoženi so Janez Guzej, trgovski pomočnik v Sv. Jurju ob južni žel. (kot oskrbnik), Mihael Guzej, pos. na Repnem, Franc Zdolsek, pos. v Podgorju, Franc Klajnšek, pos. na Vrbnem, Janez Guzej v Goričici, Mihael Ratejc v Štopčah, Martin Klajnšek v Podgradu in Rudolf Podgoršek v Podgradu, ker ne morejo izkazati, da so kmetijsko in konzumno društvo v Sv. Jurju ob j. ž., katero je prišlo l. 1908 v konkurz, brez njihove krivde samo nesreče spravile v nezmožnost, svojim upnikom popolnoma zadovoljiti in ker niso vodili predpisanih kupčijskih knjig.

Janez Guzej je pa tudi obtožen hudodelstva tatvine, ker je vzel 1289 K 80 v.

Razprava, ki se je vršila pred celjskim okrožnim sodiščem, se je preložila.

O izidu poročamo torej pozneje!

Dopisi.

Iz Ptujске gore. Kakor je bilo v zadnjem „Štajercu“ navedeno, so se branili narodnjaki Klemenčič, Jurček in Comp. dati trški račun v javnost in so se pri zadnjem proračunu dušili, da trškega računa sploh nikomur v razpogled ne dajo. „Štajercijanci“ pa se niso pustili za nos voditi; zatoraj so prosili deželni odbor, da pošlje enega komisarja, kateri bi naj Jurčeka in Klemenčiča podučil, da se nimajo računov davkoplačevalcem prikrivati. Dne 29. oktobra je zatoraj deželni odbor poslal enega komisarja, kateri je odredil, da imajo računski skozni 14 dni na razpolago biti, da je volilec mogoče, se o njih „poštenosti“ prepričati. Kaj ne, Jurček, to je smola (?)! kar se pa tiče sploh občinskega gospodarstva, se je izvedlo, da občinsko premoženje ni v redu in da bo deželni odbor v tej zadevi pismene predloge postavil občinskemu odboru. Ja, Jurček, kot gorski rihtar bi se ti ne bi bolj prileglo, ako bi za redno gospodarstvo se v občini brigal, kakor da narodnjaške kozle streljaš? Kaj je pa sploh z volitvami, da jih ne razpišeš? Pri zadnji seji vpraša Jurčeka odbornik Wardenik, kaj da je napravil, da mora „nahdinati“? Slavno c. k. okrajno glavarstvo pa tem potom prosimo, da takoj občinskemu predstojniku ukaže, da se volitve razpišejo, ker smo volilci že pred 3 tedni pismeno prosili za razpis volitev. Čudno pa je dejstvo, da je prej Jurček se zmiraj dušal, da že komaj čaka, da leta potečejo, da se reši prešmentane rihtarije; zakaj pa sedaj volitev ne razpišeš?! Da so gorski narodnjaki res neumni, kaže dejstvo, ko pravijo, da „Štajercijanci“ zahtevajo večje% in da delajo skozni ovdaje proti Jurčku občini stroške. Zatoraj naj bo pribito, da „Štajercijanci“ zahtevajo redno gospodarstvo; stroške revizije pa bodo tisti plačali, kateri so revizijo zakrivali, gospodine Jurček in Klemenčič!

Hrastnik. Na ričet pojdejo v Laško neke služkinje, (katerih ime za danes zamolčimo) menda zato, ker so fantom odpirale s ponarejenim ključem. Neki večer so baje hoteli kar štirje vsi naenkrat do njih priti, a ker to ne gre pri dveh dekletah, so fantje v svoji razburjenosti nekaj šip pobili; no in tiste šipe so jih potem izdale, da so se fantje hvalili, kako je bilo lušno. Dva sta pravila, da sta luč zlo našraufala, tako da sta tudi lahko gledala prepovedan sad, medtem ko sta dva spodaj sline cedila. Zdaj pa naj še kdo reče, da niso ta dekleta pametne, pobožne, čiste device. Saj so tudi v „Marijini družbi“

Sovražnik hinavcev.

Št. Peter na Medv. Selu. Naš Franček je v nedeljo zopet nagnal svojo komedijo skupaj. Ej, ej, pa zdaj je imel naš Franček novega komedanta. Tam sem, se-m sem pr-pr-prišo iz Kranjske — (on namreč tako jecla). V Iblan sem se pa učil piskat in zdaj bom tukaj pri Vas orglal in komedije špilal! Tak je naš gospod župnik pokazal novega organisteka, ker starega organista, domačega farana je odpravil. Tako tedaj ljubi naš župnik domače farane! Tujce, katere lahko uporablja za svoje komedije, sprejema, a domače farane odpravlja. Lepa ljubezen do svojih faranov. Mežnar mu tudi ni bil všeč. Seveda Kranjci so bolji. No, drugič ko bo menezarjevo Marijinih devic signal skupaj, takrat šele bo kšeft! Na nogo! Korajžjo torej!

Iz okraja sv. Lenart slov. gor. V vasi Zenka pri sv. Lenartu v Slov. gor. so svoj čas v francoskih vojskah Francozi Jurja Hermann kot rekruta seboj vzeli in to do Moskave. Ko je Napoleonova slava na Ruskem zmazana, prišel je dotičnik na Francosko, potem v Italijo. Tudi Lovrenc Hermann kot korporal se je pozneje vojske v Italiji udeležil. Obadva sta prišla srečno domu. Veselila sta se posebno, da sta razumela nemški jezik in tudi nekaj francoskega ter italijanskega. Posebno ponoma sta bila na znanje nemškega jezika. Ko se je potem moj oče Jožef Hermann poročil in je postal primenen za šolo, poslali so ga v šolo v sv. Trojico slov. gor.; tam je obiskoval letnike 1831, 32, 33, in 34 in je obiskal šolo celo v velikanskem taktatnem snegu (1 klafta snega). Takrat bil je v sv. Tro-

jici neki učitelj, katerega je moral vsak učence v nemškem jeziku prositi, n. pr. „bitte, Herr Lehrer, Feder schneiden“ itd. To je bil vrli učitelj Martin Schönwetter, ki je mnogo otrokom prepotrebni nemški jezik priučil. Tudi trije otroci Matija, Martin in Tereza smo h g. nadučitelju v sv. Trojicah v letih 1857, 58, 59 v šolo hodili, dokler ni ta vrli nemški učitelj v Bogu zaspal. Zakaj sem to povedal? Zato ker se zdaj toliko nemški šoli v sv. Lenartu nasprotuje! Saj je bila nemška šola vendar že od nekdanj speljana in ne pomeni nič novega. Stari ljudje vedo prav dobro, da je bila šola in z njo vse knjige nemške. Zdaj pa hočejo hujšati nemški poduk otrokom vzeti. Zakaj naj bi deca nemškega neznana? Mi pa pravimo: Nemška šola v sv. Lenartu naj živi in cveti! — Martin Hermann, ekonom.

Šv. Lovrenc. Dragi mi „Štajerc“, že dolgo Ti nisem nisem nič poročala, vendar Ti moram enkrat, ker mi Lovrencani ne spimo. Odvandrajoči g. kaplan Koprivšek nam je ustanovil deklški in mladeniški zvezo in glej, dragi mi „Štajerc“, kako lepo ona napreduje. Neka članica deklške zveze in „Marijine družbe“ bo nam kmalu pokazala — deco! Kaj ne? Gospod župnik, to so vam sadovi klerikalnih društev? Sramota za našo Lovrenčko faro.

Iz Podgorja. Pred kratkim so slavili v Razboru farnega patrona. Šel sem tudi jaz in pri tej priložnosti sem obiskal svojega prijatelja. V noči se odslovim in grem proti domu; greda grem še v bližino krčmo. Ko pridem pred večna vrata, slišim nekaj tuljenju podobno glas. Ko nekaj časa poslušam spoznam, kako se je Franc Lesnik (farovškega krojača brat) „Štajerca“ č-tati učil. Ker ni mogel pravilno izgovoriti „Štajerc“ ampak „S-s-sta-je-erc“, zagrabila ga je kmečkega fanta roka, ter ga vrže na operacijsko mizo, ter mu hitro od zunaj jezik operira. Pri tej operaciji je jako zatulil. Hitro se zmuzne in zleti iz hiše, mi pride naproti z debelo glavo kakor luna v polnem. Vprašam ga kam se mn tako mudi; pravi grem prosit brata da mi toliko posodi, da si „Štajerca“ naročim. Aha si mislim, ti bi ga rad zanesel tistim devicam katere prepovedan sad glodajo; fante le mamó se sedaj...

Iz Dornove. V kratkem bo pri nas tonaj po dolgem prepiranju in hujkanju prav lušno, od neke osebe se je samo meni povedalo pod pogojem da nikomur ne povem skrivnost, da bodo brčkone na Martinsko nedeljo v tukajšnji šoli (?) teater, katerega priredijo dobro izbrane in za to posebne sposobne osebe, na korist klerikalno hujskajočih namenov in za vedno žejna teatergrla. slučajno sem tudi že zvedel za njih nameravan program, kateri bo pa v dve točki razdeljen; prva točka bo baje zelo pomembna in podučna za še nedorastlo mladino ker, bo predstavljena Smrdokavka nje spolni opravi in nje konec, to vam bo vžitka za mlečnozobe hujskanje da bodo kar zijali. Druga točka pa bo za bolj odrasle, tudi starejši kateri bo dal mastno plačo sme iti obžalovanja vrednih kamel zijat; ker se namreč leto že bolj koncu bliža, se bodo za nje vsa imenitna dela v tem letu še enkrat pretresovala; kakor na muho bodo v prvi vrsti vzeli prekornostno gasilno društvo ter njega skladišče, katero jim je kar trn v peti, ker je gasilcev namen v nesreči bližnjem pomagati, tega pa ti klerikalni potuhnjenci kar živi ne morejo trpeti. Šaušpillerce bodo šle na streho ter klicale „šlahu na streho“, drugi pa se bodo prepirali in modrovali na kak način bi vsejali prepri in sovraštvu med ude gasilnega društva kateri so že mnogokrat v teku društvenega obstanka za blagor bližnjega celo v lastni nevarnosti delovali, ter imajo še tudi za napre¹⁸¹ namen vkljub temu, da jih klerikalno časopis in njih obžalovanje vredni dopisniki skozni zobe vlačijo kakor gozdne roparje; mlajši zarod pa bode skakal in kričal „Živijo“; tako je prav, le tako naprej! Tudi gasilno skladišče ali uta v kateri je shramba gasilnega orožja, jim nikakor ne ugaja in sicer za to, ker nima za njih hinavske namene primernega napisa; sedaj bo nastal skupen krič (meneč po njih skrivljeni in kratki pameti, da je gasilno društvo nepotrebno, in da je uta sedaj njihova last) kateri napis bi bil narbolj primeren. Iz te zagate jim bo pomagala zagrižena in blizu 50 let mlada devica, naj bo tukaj neka

Ali že veš? Izšel je „Štajerčevi“, „kmetijski koledar“, ki se dobi v Ptuj in knjigarnah.